

Arrest

nr. 177 195 van 28 oktober 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, M. M., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren in Mahajirin in het district Jaghori in de provincie Ghazni. U bent een Hazara. U woonde tot aan het regime van de taliban in uw dorp. Tijdens het regime van de taliban verhuisde u naar Teheran, Iran. U keerde naar Afghanistan terug toen president Karzai aan de macht kwam. U studeerde af aan het middelbaar en volgde daarna een opleiding aan het instituut van Korea in Kabul voor 9 maanden. In 2006 kwam u een eerste keer naar Europa maar u diende toen geen asielaanvraag in. Op 17 oktober 2009 trouwde u met M. S. (O.V. 8.087.781). Jullie kregen op samen een zoon R. Van 2008 tot 2013 verbleef u voor uw werk in de provincie Takhar. U werkte voor het bouwbedrijf “GCR” en stond in voor de contracten met de PRT. U

deed dit tot eind 2012. Uw gezin verbleef nog in Jaghori, Ghazni. Na afloop van uw job in Takhar keerde u terug naar uw dorp in Ghazni.

U bekeerde zich in 2008 tot het katholicisme. Ook uw broer R. had zich tot het christendom bekeerd. Jullie kregen problemen in Afghanistan door jullie bekering tot het christendom. Op 11 januari 2009 raakte uw broer R. gewond toen er een zelfmoordaanslag op zijn wagen plaatsvond. Hij werd naar het ziekenhuis gebracht maar zijn laptop met belastende foto's bevond zich nog in zijn auto. Hierop stonden beelden van Afghanen die zich bekeerden. Hierdoor werd een fatwa uitgevaardigd tegen uw broer. Op een dag kreeg u telefoon van uw vader, hij vertelde u dat er 5 onbekende mannen uw huis hadden aangevallen en doorzocht op zoek naar bewijzen. Uw broer werd ook door zijn vrienden bedreigd. Hij verhuisde eind 2009 naar Pakistan en Iran. Uw moeder die als leerkracht op een school werkte werd zonder reden ontslagen. U keerde tijdens uw verblijf in Takhar slechts een keer per maand terug naar huis in Ghazni. Uw vrouw ondervond eveneens problemen. Mensen beledigden haar en zeiden dat ze uit een christelijke familie kwam. U dacht dat de hele heisa na enkele dagen zou overwaaien maar dit was niet zo. De situatie was onhoudbaar en u besloot Afghanistan voor een tweede keer te verlaten. In de maand maart of sambula volgens uw verklaringen (omgezet naar de westerse kalender 23 augustus-22 september) 2014 verliet u Afghanistan. Uw zoon overleed op 1 september 2014 in Bulgarije waar jullie toen verbleven onderweg naar België. Op 4 juli 2015 kwam u aan in België en op 6 juli 2015 heeft u samen met uw echtgenote asiel aangevraagd.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden wegens uw bekering tot het christendom. Uw broer M. R. (O.V. 8.136.438) is eveneens in België waar hij intussen op 5 april 2016 een tweede asielaanvraag indiende op basis van gelijkaardige asielmotieven.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u tijdens het gehoor een bundel met internetartikels over het christendom in Afghanistan neer. Uw vrouw legt nog een document van een psychiater en een brief van pastoor ZEH T.S. voor. Op 2 december 2015 en 15 december 2015 stuurt u nog verschillende foto's en screenshots van facebook door naar het CGVS. Op 18 december 2015 stuurt u een URL naar een filmpje over de bekering van uw broers door naar het CGVS.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 14/10/2015, p. 2 en 30/11/2015, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de

mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu verklaarde u dat u geboren bent in het district Jaghori van de provincie Ghazni. Tijdens het talibanregime vluchtte uw familie naar Iran. Na het verdrijven van de taliban in 2001-2002 keerde uw familie naar Ghazni terug. In de periode 2008-2013 verbleef u grotendeels in de provincie Takhar, maar u keerde nog maandelijks naar uw dorp in Ghazni terug (CGVS 14/10/2015 p. 7). Na stopzetting van uw job in Takhar verbleef u trouwens tot uw vertrek uit Afghanistan in 2014 bij uw echtgenote in Ghazni. Hoewel u het Dari en het Pashtu machtig bent en over een zekere geografische kennis over Afghanistan en uw regio van herkomst beschikt, zijn de lacunes in uw kennis over uw regio van herkomst, de recente situatie, en Afghanistan in het algemeen dermate zwaarwichtig dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u tot 2014 in Afghanistan zou hebben verbleven. Daarnaast legt u opmerkelijke verklaringen af m.b.t. uw taskara, uw Afghaans identiteitsdocument.

Zo heeft u slechts een beperkte kennis aangaande de Afghaanse kalender. Aangezien u uw middelbare school zou hebben afgewerkt en nadien nog zou hebben verder gestudeerd in Kabul kan men verwachten dat u vertrouwd bent met de Afghaanse kalender en deze ook vlot kan gebruiken. U verklaart daarnaast ook administratief werk te hebben gedaan voor een bedrijf dat samenwerkte met de PRT in Takhar en hierdoor kan men aannemen dat u vlot de Afghaanse kalender kan omzetten naar de westerse kalender. Echter uit uw verklaringen blijkt dat u dit geenszins kan. U verklaart geboren te zijn op 2 maart 1985, of zoals u zegt op 13 delwa of de zevende maand van 1364, waarna u zich corrigeert en als geboorteejaar 1359 opgeeft (CGVS 14/10/2015, p. 4). Deze omzetting is geheel foutief. De datum 2 maart 1985 komt overeen met 11 hood 1363 volgens de Afghaanse kalender (zie objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Delwa/dalwa is evenmin de zevende maand van het jaar, delwa is de 11de maand van de Afghaanse kalender, de 7de maand wordt mizan genoemd. Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaarde u trouwens dat uw geboortedatum volgens de Afghaanse kalender de 13de hamal van 1364 is (CGVS 30/11/2015, p. 2). Hoewel de maand hamal gedeeltelijk overeenkomt met de westerse maand maart is ook deze omzetting niet correct: 13 hamal 1364 komt immers overeen met 2 april 1985. Voor iemand met uw profiel van opgeleide jongeman met werkervaring in een administratieve functie in Afghanistan is dit zeer merkwaardig. Daarnaast kan u ook uw vertrek uit Afghanistan niet juist in de tijd situeren: u zegt dat het in maart of sambula 2014 moet geweest zijn (CGVS 14/10/2015, p. 8). De maand sambula komt echter overeen met de periode midden augustus tot midden september. Daarnaast is het opvallend dat u zelf verklaarde dat de westerse kalender u gemakkelijker valt dan de Afghaanse (CGVS 30/11/2015, p. 3). Dit doet vermoeden dat u reeds langere tijd weg bent uit Afghanistan en het gebruik van de Afghaanse kalender verleerd bent.

Ook in de chronologie van uw verblijfplaatsen bent u niet geheel duidelijk. U zou geboren zijn in het dorp Mahajirin in het district Jaghori. U zou hier uw kindertijd hebben doorgebracht. Ten tijde van het talibanregime zou u naar Iran zijn geweest met uw ouders. Voor het overige woonde u tot 2008 in uw dorp in Ghazni (CGVS 14/10/2015, p. 7). In 2008 ging u naar de provincie Takhar voor uw werk en dit tot 2013 (CGVS 14/10/2015, p. 7). U verliet vervolgens Afghanistan in 2014 en verbleef tot uw vertrek in Jaghori. Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer dat u na uw werk in Takhar dat u tot 2013 zou gedaan hebben, slechts 20 à 23 dagen terugkeerde naar Jaghori, Ghazni (CGVS 30/11/2015, p.), wat niet in overeenstemming te brengen is met uw overige verklaringen, daar u ook verklaart pas in maart 2014 te zijn vertrokken uit Afghanistan. Volgens uw tweede verklaring verbleef u dus na stopzetten van uw werk in Takhar veel korter in Ghazni. In 2007 ging u in Kabul studeren, na in 2006 naar Europa te zijn geweest, zo beweerde u aanvankelijk (CGVS 14/10/2015, p. 9). Opvallend hierbij is dat u tijdens uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde 10 maanden in Italië te hebben verbleven in 2006 en tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde dat het er slechts 49 dagen waren (CGVS 14/10/2015, p. 8). Bij confrontatie zegt u dat de interviewer op DVZ in de war moet geweest zijn met uw 10 maanden verblijf in Bulgarije voor u naar België kwam (CGVS 14/10/2015, p. 8). Hoe dan ook blijkt u over uw verblijf in Kabul niet eenduidig. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS in 2007 in Kabul te hebben verbleven (CGVS 14/10/2015, p. 9). Tijdens uw tweede gehoor blijkt u plots ook reeds in 2005 (30/11/2015, p. 3), dus vóór uw vertrek naar Europa, in Kabul te hebben verbleven. U bent in beide verklaringen evenmin eenduidig over de duur van uw studies in Kabul: waar u aanvankelijk sprak over 9 maanden studie, bleek u in het tweede gehoor in totaal 18 maanden in Kabul te hebben gestudeerd (CGVS 14/10/2015 p. 9; 30/11/2015 p. 3). Daarnaast legt u verschillende verklaringen af omtrent de periode waarin u in Takhar werkte. U beweerde tijdens het eerste gehoor begin 2008 te hebben gesolliciteerd en in maart 2008 te zijn beginnen werken voor het bedrijf 'GCR' (CGVS 14/10/2015 p. 10). U zou eind 2012 gestopt zijn, en na de geboorte van uw zoon begin 2013 bleef u thuis bij uw gezin, en dit tot aan uw vertrek uit Afghanistan in 2014. Tijdens het tweede gehoor

op het CGVS zou u echter pas eind 2008 gesolliciteerd hebben en in 2009 pas beginnen werken zijn voor het bedrijf, dit tot 2013 (CGVS 30/11/2015 p. 4). Overigens gaf u toen een andere naam van het bedrijf waar u enkele jaren voor zou gewerkt hebben, u sprak nu over 'CGS' (CGVS 30/11/2015 p. 5). Waarvoor deze afkorting staat weet u echter niet. Dit is trouwens heel opvallend voor iemand die beweert er enkele jaren te hebben gewerkt, verschillende jaren onderwijs te hebben genoten en Engels te spreken. Deze onregelmatige uiteenzetting van uw verschillende verblijfsplaatsen en bezigheden doet vermoeden dat u geen duidelijk zicht wil bieden over de plaatsen waar u verbleven heeft en wanneer.

Daarnaast vertoont uw geografische kennis over uw regio van herkomst ook diverse hiaten. Zo verklaart u dat uw dorp Mahajirin in het hart van het district Jaghori ligt (CGVS 14/10/2015, p. 8), uit de kaarten bijgevoegd aan het administratieve dossier blijkt echter dat Mahajirin eerder aan oostelijke kant van het district ligt en niet in het centrum (zie bijgevoegde objectieve informatie). Verschillende dorpen die u opsomt als in de buurt liggend, liggen volgens de kaarten gekend op het CGVS weliswaar in Jaghori maar niet direct in de buurt van uw dorp. Zo verklaart u dat Sabesang, Busahit, Tamqoluman, Angori, Zirak en Daoud in de buurt liggen. Uw dorp zou volgens uw verklaringen tijdens uw het eerste gehoor behoren tot stam Busait (eveneens een dorp, regio naam), maar niet onder een andere naam gekend zijn (CGVS 14/10/2015, p. 8). Tijdens uw tweede gehoor verklaart u dan weer dat u eigenlijk in een subdorp van Mahajirin woonde, genaamd Beirka (CGVS 30/11/2015, p. 10). Om van Jaghori naar Ghazni-stad te gaan moest u volgens u enkel het district Qarabagh passeren (CGVS 14/10/2015, p. 8), terwijl u eigenlijk ook Waghaz of Andar moet passeren afhankelijk van welke route u neemt (zie toegevoegde informatie). Daarnaast verklaart u dat de Andarab-rivier door Jaghori stroomt (CGVS 14/10/2015, p. 8), terwijl blijkt dat dit de Jaghori-rivier zelf is. De Andarab-rivier stroomt meer noordelijk in Afghanistan, in Kunduz en Baghlan (zie document in blauwe map nr. 9). U zou 3 à 4 jaar in Takhar gewoond hebben maar u kan niet zeggen in welke stad dat was, of wat de provinciehoofdstad van Takhar is (CGVS 30/11/2015, p. 4). Het is opmerkelijk dat u nergens spreekt over Taloqan.

Daarnaast bent u niet vertrouwd met belangrijke figuren binnen uw regio en Ghazni. Zo kan u niet zeggen wie de gouverneur was van de provincie Ghazni op het moment van uw vertrek in 2014 (CGVS 14/10/2015, p. 8). U verklaart dit niet te weten omdat deze functie steeds door andere personen wordt ingevuld. Nochtans kan met van iemand met uw profiel verwachten dat u hiervan op de hoogte zou zijn. Daarenboven blijkt uit de informatie dat de gouverneur van de provincie Ghazni voor de periode 2010-2015 steeds dezelfde persoon was, met name Musa Khan Akbarzada Ahmadzai (zie bijgevoegde informatie). Uw verklaring kan deze lacune onmogelijk verschoenen. Ook de namen van de opeenvolgende districtshoofden van Jaghori zijn niet geheel correct. U verklaart dat het van 2008 tot 2012 Zafar Sharif was gevolgd door Erfani (CGVS 14/10/2015, p. 8). Het klopt dat Zafar Sharif later opnieuw districtshoofd werd maar Erfani was districtshoofd vóór Zafar Sharif en niet erna (zie bijgevoegde informatie). Dat u geen hierover geen juiste verklaringen kan afleggen ondermijnt uw geloofwaardigheid omtrent uw verblijf daar.

Bovendien legt u ook ongeloofwaardige verklaringen af betreffende uw taskara. U zou niet in het bezit zijn van een taskara omdat u zich bekeerde tot het christendom. Aangezien de autoriteiten hiervan op de hoogte waren zou dit op uw taskara vermeld worden en dit zou problemen veroorzaken. Vooreerst is het al merkwaardig dat officiële instanties op uw identiteitsdocument zouden vermelden dat u zich zou bekeerd hebben, aangezien het voor moslims verboden is in Afghanistan zich te bekeren tot een andere religie. U verklaarde daarnaast wel tot 2008 in het bezit te zijn geweest van een oude taskara daterend van voor het talibanregime, maar u kon dus om bovenstaande reden geen nieuwe aanvragen (CGVS 14/10/2015, p. 6). U voegde er tijdens het tweede gehoor ook aan toe dat Afghanistan nu overschakelt op elektronische identiteitskaarten en u dit niet wil aanvragen omwille van uw bekering (CGVS 14/10/2015, p. 6; 30/11/2015, p. 6). Het is zo dat Afghanistan bezig is met de ontwikkeling van elektronische taskara's maar zolang deze niet in omloop zijn kunnen mensen een gewone taskara aanvragen. Volgens uw eerste verklaring op het CGVS zou u trouwens gevraagd hebben om de taskara van voor 2008 op te laten sturen vanuit Afghanistan (CGVS 14/10/2015, p. 6). U legde deze taskara echter nog steeds niet voor. Voor zover u toch een taskara zou voorleggen daterend van voor het talibanregime dient hierbij nog te worden vermeld dat hier ook moeilijk een recent verblijf in Afghanistan mee kan worden aangetoond. Bovenstaande onduidelijke verklaringen betreffende uw taskara doen ook vermoeden dat u informatie achterhoudt voor het CGVS.

De verklaringen van uw vrouw S. omtrent jullie verblijf in Afghanistan kunnen evenmin overtuigen. Hoewel uw echtgenote net zoals u blijk geeft van enige kennis van Afghanistan en Jaghori blijft haar algemene kennis betreffende Afghanistan te weinig om geloof te hechten aan haar verblijf in Afghanistan. Gezien jullie verschillende jaren samen zouden hebben gewoond in Afghanistan wordt ook

de geloofwaardigheid van uw verblijf in Afghanistan tijdens die periode ondermijnd. Uw echtgenote is bijvoorbeeld geheel onbekend met de Afghaanse kalender. Zo kent ze haar geboortedatum enkel volgens de westerse kalender en kan ze geen overtuigende verklaring geven over het niet kennen van haar geboortedatum volgens de Afghaanse kalender. Haar uitleg voor het feit dat ze haar geboortedatum wel in de westerse kalender kent is evenmin geloofwaardig. Haar familie zou immers haar geboortedatum op de achterzijde van de Koran hebben geschreven in de westerse kalender (CGVS S., p. 4). Deze verklaring kan niet overtuigen. Daarnaast kan ze niet zeggen welk jaar het nu is volgens deze kalender en geen namen van maanden geven (CGVS S., p. 6, 7). Bovendien beweert ze verkeerdelijk dat newroz (Afghaans Nieuwjaar) in de herfst valt (CGVS S., p. 7), opmerkelijk daar newroz het begin van de lente viert (zie bijgevoegde informatie). Volgens haar verklaringen is er enkel een bazaar in het districtscentrum en Angori (CGVS S., p. 6, 19), terwijl uit informatie blijkt dat er ook een bazaar is in Ghojur, een dorp volgens haar verklaringen in de buurt van haar geboortedorp Sabsang Haidar (CGVS S., p. 5) (zie bijgevoegde informatie). Volgens uw verklaringen ligt haar geboortedorp op een uur wandelen van het uwe, volgens uw vrouw liggen ze naast elkaar op slechts een half uur (CGVS 14/10/2015, p. 11; CGVS S., p. 5). Dorpen die volgens de beschikbare kaarten in de buurt van Mahajerin liggen, waar uw echtgenote ook jaren woonde, zoals Sange Miri, Ahangaran, Say Ter en Qoul Baid, zijn haar echter onbekend (CGVS S., p. 5, 19, 20). Uw vrouw kan ook geen andere districten van de provincie Ghazni opnoemen (CGVS S., p. 6) en verklaart verkeerdelijk dat Ghazni naast Kabul ligt (CGVS S., p. 18). Echter moet u eerst nog door Maidan Wardak of Logar om Kabul te bereiken (zie kaart nr. 6). Ook de gouverneur van Ghazni is haar onbekend (CGVS S., p. 6, 21). Haar stiefvader zou in Chelbukto wonen, een dorp in Jaghori (CGVS S., p. 11, 18), u denkt dan weer dat hij in Uruzgan woont in een dorp Chelbukto (CGVS 14/10/2015, p. 12). Uw vrouw verklaart merkwaardig genoeg dat het leven voor Hazara's onder het talibanregime goed was, mensen konden werken en werden niet lastiggevalen (CGVS S., p. 18). Hoewel dat misschien voor Jaghori gedeeltelijk klopt blijft dit een opmerkelijke verklaring daar het algemeen geweten is dat de taliban in verschillende regio's in Afghanistan vele Hazara's heeft vervolgd ten tijde van hun regime. Volgens de verklaringen van uw vrouw komen er geen kuchi's naar de regio (gehoorverslag S., p. 19), nochtans blijkt uit de informatie dat er ook in Ghazni kuchi's komen en er vaak conflicten ontstaan (zie bijgevoegde informatie). Dat uw vrouw hier niet van op de hoogte zou zijn is merkwaardig, zeker daar zij ook soms voor de dieren zorgde en op de grond werkte (CGVS S., p. 9). Volgens uw vrouw kan er in Afghanistan niet met muntstukken worden betaald, eventueel wel in Kabul meent ze (CGVS S., p. 20) en zijn er ook geen briefjes van 1 en 2 Afghani. Uit informatie blijkt echter dat er sinds 2005 muntstukken van 1, 2 en 5 Afghani in omloop zijn in Afghanistan, alsook briefjes (zie bijgevoegde informatie). Daar uw vrouw een jaar naar school is geweest (CGVS S., p. 8, 5) en soms zelf naar de bazaar ging kan men verwachten dat ze over bovenstaande zaken op de hoogte is en er een zekere kennis van heeft. Aangezien dit niet zo is moet het CGVS vaststellen dat niet is aangetoond dat uw echtgenote tot 2014 in Afghanistan is geweest en wordt er geen zicht gegeven op de reële situatie.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan weliswaar aangenomen worden dat u een band hebt met Afghanistan en er mogelijk een tijd hebt verbleven. U hebt echter niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit het district Jaghori gelegen in de provincie Ghazni. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jaghori, Ghazni heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Uw bekering tot het christendom en de daaruit volgende problemen heeft u evenmin aannemelijk gemaakt. U legde hierover geen coherente en duidelijke verklaringen af, bovendien laat uw kennis over het christendom te wensen over. U zou zich hebben bekeerd in 2008 in navolging van uw broer R. (CGVS 14/10/2015, p. 17). U stelde zich vragen over de wreedheden die gebeurden in Afghanistan en die terug te brengen zijn tot de koran. Hierdoor werd u gedwongen van geloof en visie te veranderen. U begon zaken op te zoeken op het internet. U deed eerst onderzoek naar de islam maar kon niks vinden. U kon ook niet veel vinden over het christendom en daarom gebruikte u uw kennis Italiaans om informatie te verzamelen tot u een bijbel vond vertaald naar het Farsi. U las deze volledig en het beviel u, u vond het rationeel en vond een boodschap van liefde in de bijbel. Het christendom zou menselijk zijn en de mensenrechten worden gerespecteerd, zaken die u niet terug vindt in de islam (CGVS 14/10/2015, p. 17). Het dient gezegd dat deze verklaring eerder stereotiep overkomt. Van iemand die opgegroeid is in een islamitische traditie en maatschappij mag men diepgaandere redenen om zijn geloof af te werpen verwachten. Bovendien verwijst u naar Da'esh als een van de oorzaken waardoor u begon na te denken over uw geloof (CGVS 14/10/2015, p. 17). Echter pas in 2014

verschijnen de eerste berichten over de aanwezigheid van Da 'esh in Afghanistan waardoor dit dus onmogelijk in 2008 reeds aan de oorsprong van uw bekering kan hebben gelegen. U zou de bijbel gelezen hebben maar kan niet zeggen welke de twee grote delen van de bijbel zijn (CGVS 14/10/2015, p. 17, 18). U antwoordde naast de kwestie met de opmerking dat de bijbel werd geschreven in de 11de eeuw (wat op zich ook niet correct is), en zegt dat de bijbel onaangeroerd bleef maar dat de protestanten er zaken aan hebben veranderd. Uzelf zou de volledige bijbel hebben gelezen maar kan niet zeggen welke de twee grote delen zijn noch welk deel het belangrijkste is voor katholieken. U probeert dit nog te verklaren door te zeggen dat u weinig bronnen had in Afghanistan en u de teksten las in het Duits en Italiaans en u deze talen niet vloeiend spreekt (CGVS 14/10/2015, p. 18). Dit kan niet overtuigen daar u eerder verklaarde de bijbel in het Farsi te hebben gelezen (CGVS 14/10/2015, p. 17). U verklaarde ook 6 maanden les te hebben gevolgd en 30 sessies te hebben gekregen, dus u was voorbereid op uw doopsel zegt u (CGVS 14/10/2015, p. 19). Tijdens uw tweede gehoor op 30 november 2015 antwoordde u bovendien eerder ontwijkend op de vraag waarom u zich heeft bekeerd tot het katholicisme en waar u de nodige informatie haalde (CGVS 30/11/2015, p. 7). U geeft slechts een algemene uitleg voor deze belangrijke gebeurtenis in uw leven.

Daarnaast kan u geen gebeden opzeggen omdat u niet naar de wekelijkse diensten ging om te bidden maar om te leren, zo beweerde u (CGVS 14/10/2015, p. 18), een reden te meer om de twee belangrijke delen van de bijbel te kennen. U kan niet zeggen wat het belangrijkste gebed is. U zou geleerd hebben over het leven en de achtergrond van Jezus, toch kan u niet zeggen wie Jezus verraden heeft voor zijn dood (CGVS 14/10/2015, p. 19) en wie zijn volgelingen zijn (u kan er slechts enkelen opnoemen), u meent trouwens verkeerdelijk dat het er slechts 8 zijn (CGVS 14/10/2015, p. 19). U spreekt nog steeds van Imran (CGVS 14/10/2015, p. 19), de naam die de moslims aan de vader van Maria geven en niet van Jozef, de man van Maria. U zegt dat Jezus werd gedoopt door de profeet Ayoub of Dawood (CGVS 14/10/2015, p. 19), maar dit moet de profeet Johannes de Doper zijn (Jahya in het Perzisch). Als er u gevraagd wordt naar belangrijke feesten voor de christenen vermeldt u Nieuwjaar en voegt u eraan toe dat er nog 3 of 4 andere zijn (CGVS 14/10/2015, p. 19). U kan niet zeggen op welke dag Jezus aan het kruis werd gehangen of zeggen hoe de dag wordt genoemd die enkele dagen later valt, nochtans zowat het belangrijkste katholieke feest (CGVS 14/10/2015, p. 18). Tijdens uw tweede gehoor vermeldt u dan weer wel Pasen (CGVS 30/11/2015, p. 7). U kan echter niet zeggen welke periode er tijdens uw tweede gehoor net is aangebroken, met name de advent, u noemt deze periode gewoon Kerstmis (Christmas) (CGVS 30/11/2015, p. 7). Daarnaast dient erop gewezen te worden dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de informatie waarover het CGVS beschikt. U verklaarde gedoopt te zijn door leden van een Oekraïense en Noorse organisatie. Uit de informatie blijkt dat er in het verleden inderdaad een Noorse NGO in Kabul beschuldigd werd van bekeringsactiviteiten (zie document blauwe map, nr. 16, 17). Het was echter een protestantse organisatie. Over het algemeen zijn Noren trouwens protestants en Oekraïners oosters orthodox. De katholieke gemeenschap in Kabul onderhoudt goede relaties met de Afghaanse overheid en doet niet aan bekeringsactiviteiten. Bovendien slaagt u er niet in de naam te geven van deze Oekraïense en Noorse organisatie (CGVS 14/10/2015, p. 19, 20). Daarnaast kent u Abdul Sattar Khawasi niet (CGVS 14/10/2015, p. 20), een afgevaardigde van het lager huis die van mening was dat alle bekeerlingen gedood dienden te worden, hij verklaarde dit in 2010 (zie document in blauwe map nr. 18). Dat u hem geheel niet zou kennen is opmerkelijk. Uw beperkte kennis betreffende het christendom komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Uw echtgenote antwoordde tijdens haar gehoor trouwens op de vraag wat uw geloof is vreemd genoeg 'shia' (CGVS S., p. 10, 11). Daarnaast is het opmerkelijk dat uw vrouw als moslim zonder problemen wou huwen met een bekeerde moslim. Volgens de islam is het een moslimvrouw immers verboden te trouwen met een niet-moslim. Uw vrouw verklaarde dat ze dit niet erg vond en het voor haar niet belangrijk is (CGVS S., p. 15), opmerkelijke verklaringen voor iemand uit een islamitische gemeenschap. Ze zou ook zonder problemen haar moeder hebben kunnen overtuigen om met u te mogen trouwen, gewoon door te stellen dat ze u graag had (CGVS S., p. 15). Deze verklaringen zijn uitermate vreemd voor iemand die verklaart afkomstig te zijn uit Afghanistan waar bekering tot het christendom als godslasterend wordt aanzien en afvalligheid met de doodstraf kan worden bestraft. Deze verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw bekering.

Ook de problemen die u naar aanleiding van uw bekering zou gekregen hebben zijn niet aannemelijk. Deze zouden ontstaan zijn na een zelfmoordaanslag waarbij uw broer R. gewond geraakte. Volgens uw verklaringen vond deze plaats op 11 januari 2009 (CGVS 14/10/2015, p. 5) terwijl uw broer spreekt van 8 aqrab 1389 ofwel omgezet 30 oktober 2010 (zie CGVS R., 10/11/2015, p. 13), dus meer dan een jaar later. Deze tegenstrijdigheid is opvallend. Na deze aanslag werden beelden vrijgegeven op de televisie over bekeerde Afghanen. Uit objectieve informatie blijkt dat er in mei 2010 inderdaad beelden werden verspreid op Noori TV (zie informatie), maar nog op een ander tijdstip dan wat u aangaf (zie document

blauwe map nr. 16, 17). Dat er dergelijke discrepantie zit in de datum van deze aanval, die aan de basis van uw probleem ligt aangezien nadien bekend raakte dat u en uw broer zich hadden bekeerd, ondermijnt verder uw geloofwaardigheid. Bovendien verblijven uw ouders nog steeds in uw regio (CGVS 14/10/2015, p. 11, 12), hoewel zij volgens uw verklaringen eveneens bekeerd zouden zijn (CGVS 14/10/2015, p. 15). Dit is uiterst merkwaardig. Zeker daar uw vrouw verklaarde dat uw vijanden u elke maand thuis kwamen zoeken. U gevraagd hoe uw ouders het stellen antwoordde u enkel dat ze bezorgd zijn omwille van de algemene veiligheidssituatie in de regio en haalt u geen verdere problemen aan (CGVS 14/10/2015, p. 12). Mochten uw ouders, net als u bekeerd zijn tot het christendom kan men aannemen dat ook zij problemen zouden ondervinden, daar dit geenszins het geval blijkt wordt uw geloofwaardigheid van deze bekeringen nog verder ondermijnd. Op basis van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw bekering tot het christendom en de daaruitvolgende problemen.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. U werd tijdens de gehoren door het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw plaatsen van eerder verblijf (CGVS p. 14/10/2015 p. 3; 30/11/2015 p. 2). Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Noch u, noch uw vrouw leggen enig identiteitsdocument voor. De internetartikels die u neerlegt gaan algemeen over christenen in Afghanistan en tonen niet aan dat u bent bekeerd en hierdoor problemen ondervindt. De vele foto's en screenshots van facebook kunnen evenmin aantonen dat u zich bekeerde. Uzelf staat niet op de foto's (gehoorverslag 30/11/2015, p. 8, 9) en uw naam wordt nergens vermeld. Ook de naam van uw broer wordt niet vermeld. Dergelijke foto's kunnen trouwens eender waar en wanneer zijn genomen en eveneens geënceneerd zijn. De url met een filmpje dat over de bekering door uw broers gaat kon niet worden geopend. Hoe dan ook toont u hiermee uw vrees voor vervolging tegenover Afghanistan niet aan, gezien bovenstaande opmerkingen omtrent uw verklaarde verblijf. Ook kunnen dergelijke filmpjes eender waar en wanneer gemaakt zijn en ook geënceneerd zijn. De brief van pastoor ZEH T.S. kan gezien uw weinig aannemelijke verklaringen niet als bewijs aanvaard worden, het is zo dat documenten enkel als ondersteunend bewijs dienen bij geloofwaardige verklaringen, wat i.c. niet het geval is. Wat het document van psychiater dr. R. V. betreft dient gezegd dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin uw vrouw haar psychische toestand is ontstaan. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts slechts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoening. Het neergelegde medische attest van Dr. R. V. kan geen bewijs vormen van de door u en uw vrouw aangehaalde vervolgingsfeiten. Evenmin kan dit attest de lacunes in uw vrouw haar kennis betreffende Afghanistan verklaren daar er wordt gesteld dat ze in staat is een normaal gesprek te voeren.

In hoofde van uw echtgenote M. S. (O.V. 8.087.781), die zich op dezelfde asielmotieven baseert, is het CGVS eveneens overgegaan tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de status van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM *juncto* de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker meent over voldoende bewijzen te beschikken dat hij in Afghanistan, als christen en afvallige, gearresteerd en vervolgd zal worden door de Afghaanse autoriteiten en ook door de taliban. De verwerende partij gelooft echter niet dat verzoeker is bekeerd tot het christendom. In dit verband merkt verzoeker op dat de verwerende partij zich heeft gebaseerd op een uiterst selectieve lezing van het gehoorverslag. Er werd enkel rekening gehouden met wat verzoeker niet weet, niet met wat hij wel weet. Verzoeker citeert de passages uit zijn gehoorverslag waaruit blijkt dat hij wel kon antwoorden op de vragen inzake zijn bekering tot het christendom, van pagina 16 tot en met pagina 19. Verzoeker merkt ook op dat de verwerende partij zich ook heeft gebaseerd op een uiterst manipulatieve lezing van het gehoorverslag. Zo wordt in de bestreden beslissing aan verzoeker verweten dat hij naar Daesh zou verwijzen als een van de oorzaken waardoor hij begon na te denken over zijn geloof in 2008, terwijl er pas sprake is van Daesh in Afghanistan in 2014. Verzoeker citeert de relevante passage uit het gehoorverslag en zet uiteen dat verzoeker hier gewoon aangeeft dat hij zich voor zijn bekering vragen stelde bij het gegeven dat mensen over de wereld werden vermoord en afgeslacht, zoals Daesh nu doet. Vervolgens geeft hij aan dat hij onderzoek deed en dat hij kon besluiten dat veel van deze wrede daden teruggeleid konden worden naar de Koran. Ter ondersteuning van deze verklaring geeft verzoeker aan dat de wrede daden die actueel door Daesh worden gepleegd, eveneens gesteund zijn op de Koran. Verzoeker heeft in geen geval gezegd dat Daesh een reden was voor zijn bekering. Tevens moet de beperkte kennis van verzoeker over het christendom in een bepaald perspectief worden geplaatst. Verzoeker verwijst naar "*Guidelines on international protection: religion-based refugee claims*" op de website van het UNHCR en citeert daaruit.

Verzoeker meent dat zijn kennis over het christendom moet worden bekeken in het licht van zijn verklaringen dat voor hem het christendom gelijk staat met het goede, de liefde en de juiste richting in het leven waarbij de mensheid van groot belang is. Hij stelt het christendom gelijk met bepaalde waarden die voor hem van groot belang zijn. De beperkte kennis kan te wijten zijn aan de repressieve omgeving waarin christenen zich bevinden in Afghanistan. Een bekering wordt in Afghanistan beschouwd als geloofsafval en uit verschillende bronnen die verzoeker bijvoegt, blijkt dat daarop in Afghanistan de doodstraf staat. De repressie van christenen gaat niet enkel uit van de overheid maar ook van de taliban. In 2015 hebben de taliban drie christelijke hulporganisaties aangevallen omwille van hun bekeringsactiviteiten en het aanbieden van plaatsen van verering. Verzoeker voegt ook stukken toe inzake aanvallen en moorden ten aanzien van Afghanen die verdacht worden zich bekeerd te hebben of de islam beledigd te hebben. Verzoeker wijst er tevens op dat het irrelevant is of een asielzoeker al of niet tot een bepaalde religie behoort, wanneer er een risico bestaat dat de vervolgende actoren hem die religie toeschrijven. Verzoekers familie staat in Afghanistan bekend als een christelijke familie en er zijn foto's van de broer van verzoeker geplaatst op sociale media. Verzoeker verwijst tevens naar het asielrelaas van zijn broer, die in zijn tweede asielaanvraag bewijzen neerlegt, met name foto's waarop te zien is dat hij gedoopt wordt in Afghanistan, die vervolgens op sociale media werden geplaatst en massaal gedeeld. Verzoeker heeft op zijn gsm een video van een nieuwsuitzending op de Afghaanse televisie waarin deze foto's worden getoond. Deze objectieve bewijzen in het dossier van de broer moeten betrokken worden in de overweging van het gevaar ten aanzien van verzoeker in Afghanistan en maken het gegeven dat verzoeker zelf ook bekeerd is, aannemelijker. Verzoeker stelt tevens dat hij het voordeel van de twijfel moet krijgen.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker dat de verwerende partij niet gelooft dat verzoeker afkomstig is uit Afghanistan, maar dat dit steunt op een selectieve lezing van het gehoorverslag van verzoeker. Er wordt opnieuw enkel rekening gehouden met wat verzoeker niet weet, niet met wat hij wel weet. Verzoeker verwijst naar de passages uit zijn gehoorverslag inzake zijn herkomst, die door de verwerende partij niet in overweging werden genomen (p. 8 gehoorverslag). Verzoeker merkt tevens op dat er ook sprake is van een manipulatieve lezing van het gehoorverslag: zo wordt hem verweten dat hij onvoldoende kennis heeft over de Afghaanse kalender, en dit op basis van het antwoord "*Het was in maart of sambula, volgens Afghaanse kalender*". Hieruit leidt de verwerende partij af dat verzoeker maart gelijkstelt met sambula en dat verzoeker dus een fout maakt. Verzoeker gaf echter aan dat hij in maart of augustus Afghanistan verliet, en dat hij "sambula" gebruikte in plaats van augustus omdat hij niet direct op deze naam kon komen. In geen geval gaf hij aan dat maart overeenstemt met sambula in de Afghaanse kalender. Verzoeker verwijst tevens naar "*Note on burden and standard of proof in refugee claims*" van het UNHCR om de zogezegd beperkte kennis van verzoeker in perspectief te plaatsen. Er dient rekening te worden gehouden met het feit dat verzoeker een eerste keer naar Europa kwam in 2006, om vervolgens terug te keren naar Afghanistan en dan in 2014 opnieuw Afghanistan te verlaten, ditmaal met vrouw en zoon. Verzoeker en zijn vrouw verloren hun driejarige zoon in Bulgarije, zodat vage verklaringen en inconsistenties te wijten zijn aan deze traumatische ervaringen en aan het gegeven dat er enige tijd verlopen is sinds zijn vertrek uit Afghanistan. Verzoeker stelt dat moet aanvaard worden dat hij afkomstig is uit Ghazni en dat de veiligheidssituatie daar te wensen overlaat. Hij verwijst naar de "*EASO COI Afghanistan security Situation*" van juli 2016 en naar een rapport van het UK Home Office van juli 2016. Ten slotte wijst verzoeker erop dat hij wegens zijn geloofsafval het risico loopt op de doodstraf in Afghanistan en dat hij door zijn geloofsafval ook gevisieerd wordt door de taliban.

3.2. Stukken

Bij het verzoekschrift worden volgende stukken gevoegd:

- foto's gepost door verschillende personen op facebook waarop te zien is dat verschillende personen gedoopt worden;
- Un General Assembly, Human Rights Council, 27th session, "*Question of the death penalty – Report of the Secretary General*" van 30 juni 2014;
- de artikelen 1 tot en met 6 van het Afghaanse strafwetboek in het Engels, "*General principles and Definitions*";
- "*Laws Criminalizing Apostasy in Selected Jurisdictions*", (onder andere in Afghanistan), The Law Library of Congress – Global Legal Research Center, mei 2014;
- UNHCR, "*UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*", 6 augustus 2013;
- United States Commission on International Religious Freedom – Annual report 2015;

- een artikel vanop de website van Foxnews van 29 maart 2006, "*Afghan Christian Convert Flees to Italy*";
- een artikel vanop de website www.christianpost.com "*Second Afghan Convert Faces Death Penalty under Apostasy Law*" van 29 maart 2011;
- een lemma uit Wikipedia "*Murder of Farkhunda*".

3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers asielaanvraag werd geweigerd om volgende redenen:

- er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan;
- de lacunes in verzoekers kennis over zijn regio van herkomst, de recente situatie en Afghanistan in het algemeen zijn dermate zwaarwichtig dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat verzoeker tot in 2014 in Afghanistan zou hebben verbleven;
- verzoeker heeft slechts een beperkte kennis aangaande de Afghaanse kalender, uit zijn verklaringen blijkt dat hij niet vlot de Afghaanse kalender kan omzetten naar de westerse kalender, verzoekers verklaring dat de westerse kalender hem gemakkelijker valt dan de Afghaanse, doet vermoeden dat verzoeker reeds langere tijd weg is uit Afghanistan en het gebruik van de Afghaanse kalender verleerd is;
- verzoeker is ook niet geheel duidelijk in de chronologie van zijn verblijfplaatsen, de duur van zijn verblijf in Kabul, de duur van zijn studies in Kabul, de periode waarin hij in Takhar werkte. Deze onregelmatige uiteenzetting van zijn verschillende verblijfplaatsen en bezigheden doet vermoeden dat hij geen duidelijk zicht wil geven over de plaatsen waar hij verbleven heeft en wanneer;
- ook verzoekers geografische kennis over zijn regio van herkomst vertoont diverse hiaten;
- verzoeker is niet vertrouwd met belangrijke figuren binnen zijn regio en Ghazni, dat hij hierover geen juiste verklaringen kan afleggen, ondermijnt zijn geloofwaardigheid omtrent zijn verblijf daar;
- verzoeker legt ongeloofwaardige verklaringen af betreffende zijn taskara, deze onduidelijke verklaringen betreffende zijn taskara doen vermoeden dat verzoeker informatie achterhoudt voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS);
- de verklaringen van verzoekers echtgenote S. over hun verblijf in Afghanistan kunnen evenmin overtuigen: haar algemene kennis betreffende Afghanistan is te gering om geloof te hechten aan haar verblijf daar. Gezien zij verschillende jaren met verzoeker samen zou hebben gewoond in Afghanistan, wordt ook de geloofwaardigheid van verzoekers verblijf in Afghanistan tijdens die periode ondermijnd. S. is geheel onbekend met de Afghaanse kalender, ze kan geen namen van maanden geven, ze kan het Afghaans nieuwjaar niet situeren, haar geografische kennis is beperkt, haar kennis van de etnieën is beperkt, haar kennis van de muntstukken en de geldbriefjes in Afghanistan is beperkt, terwijl ze beweerde soms zelf naar de bazaar te gaan. Het CGVS moet vaststellen dat niet is aangetoond dat verzoekers echtgenote tot 2014 in Afghanistan is geweest en dat ze geen zicht geeft op de reële situatie;

- er kan worden aangenomen dat verzoeker een band heeft met Afghanistan en er mogelijk een tijd heeft verbleven, maar hij heeft niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit het district Jaghori in de provincie Ghazni;
- gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is: aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat hij voor zijn komst naar België in Jaghori, Ghazni heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio hebben voorgedaan;
- verzoeker maakt evenmin zijn bekering tot het christendom en de daaruit voortvloeiende problemen aannemelijk: hij legt hierover geen coherente en duidelijke verklaringen af, bovendien laat zijn kennis over het christendom te wensen over. Zijn beperkte kennis over het christendom komt zijn geloofwaardigheid niet ten goede. Daarnaast is het opmerkelijk dat verzoeksters echtgenote, als moslim, zonder probleem wenste te huwen met een niet-moslim, voor een moslimvrouw is dit immers verboden. Ook haar moeder maakte daar geen probleem van. Deze verklaringen zijn uitermate vreemd voor iemand die verklaart afkomstig te zijn uit Afghanistan waar bekering tot het christendom als godslasterend wordt beschouwd en afvalligheid met de doodstraf kan worden bestraft, deze verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van verzoekers bekering;
- ook de problemen die verzoeker naar aanleiding van zijn bekering zou gekregen hebben, zijn niet aannemelijk: verzoeker en zijn broer geven tegenstrijdige data over de aanslag waarbij verzoekers broer gewond raakte, verzoekers ouders verblijven nog steeds in de regio, hoewel ze eveneens bekeerd zouden zijn, dit is uiterst merkwaardig, zeker omdat verzoekers vrouw verklaarde dat zijn vijanden hem elke maand thuis kwamen zoeken. Dat zijn ouders geen problemen ondervinden, ondermijnt verzoekers verklaringen over de bekeringen verder. Er kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan verzoekers bekering tot het christendom en de daaruit voortvloeiende problemen.

3.3.3. Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker de doorslaggevende motieven van de bestreden beslissing, met name dat hem de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf tot in 2014 in Afghanistan en dat, gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan, er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is, niet betwist.

De Raad wijst er in dit verband op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die/dat hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust.

Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk heeft, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

De enige kritiek die verzoeker in dit verband uit, betreft de omstandigheid dat enkele passages uit het gehoorverslag waaruit wel zou blijken dat verzoeker op de hoogte is van zijn streek van herkomst, niet in overweging werden genomen en dat verzoekers verklaring dat hij Afghanistan verlaten heeft in de maand maart ofwel in de maand sambula (anders dan maart) geïnterpreteerd werd alsof hij Afghanistan verlaten heeft in de maand maart, gelijk aan de maand sambula. Ten slotte wijt verzoeker eventuele onduidelijkheden in zijn verklaringen aan de tijd die verstreken is sinds zijn vlucht, aan de traumatische ervaringen in Afghanistan omwille van zijn bekering en de traumatische ervaringen onderweg door het overlijden van hun zoontje.

In dit verband wordt opgemerkt dat verzoeker volkomen negeert dat tweeëneenhalve bladzijden van de bestreden beslissing gewijd zijn aan de beperkte kennis van verzoeker en zijn echtgenote betreffende de recente toestand in hun regio van herkomst. Er worden tal van motieven in dit verband opgesomd, die steunen op de stukken van het administratief dossier, met name de twee gehoorverslagen van verzoeker en dat van zijn echtgenote. Door louter te verwijzen naar één pagina uit het gehoorverslag waar verzoeker verklaringen aflegt over zijn provincie van afkomst, Jaghori, maakt verzoeker niet aannemelijk dat alle motieven in dit verband zouden moeten vervallen. Bovendien wordt erop gewezen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk vaststelt dat *“weliswaar aangenomen (kan) worden dat u een band hebt met Afghanistan en er mogelijk een tijd hebt verbleven”*, zodat het aannemelijk is dat verzoeker wel op de hoogte is van bepaalde zaken. De kritiek van verzoeker op de interpretatie van één zin uit het gehoor over een maand in de Afghaanse kalender, is niet van aard om plots al verzoekers verklaringen die wijzen op een gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender, recht te zetten.

Er wordt vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen en uit deze van zijn echtgenote, zoals die blijken uit het administratief dossier en zoals op uitgebreide wijze geciteerd en besproken in de bestreden beslissing, blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit het district Jaghori in de provincie Ghazni. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan, kan er evenmin geloof gehecht worden aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is: er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers verblijf in Jaghori, Ghazni, voor zijn komst naar België, er kan dus ook geen geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens hem daar hebben voorgedaan. Verzoeker slaagt er niet in deze vaststellingen te ontkrachten.

3.3.4.1. Verzoeker betwist in het verzoekschrift wel de overige motieven, met name dat hij zijn bekering tot het christendom en de daaruit volgende problemen niet aannemelijk maakt en dat dus ook de problemen die hij zou hebben ondervonden naar aanleiding van zijn bekering niet aannemelijk zijn.

In dit verband wordt opgemerkt dat verzoeker het motief ongemoeid laat dat het opmerkelijk is dat verzoeksters echtgenote, als moslim, zonder probleem wenste te huwen met een niet-moslim, voor een moslimvrouw is dit immers verboden, ook haar moeder maakte daar geen probleem van, deze verklaringen zijn uitermate vreemd voor iemand die verklaart afkomstig te zijn uit Afghanistan waar bekering tot het christendom als godslasterend wordt beschouwd en afvalligheid met de doodstraf kan worden bestraft, deze verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van verzoekers bekering. De Raad sluit zich aan bij deze niet betwiste motieven, het is totaal ongeloofwaardig dat een moslimvrouw met een niet-moslim kan huwen.

Inzake verzoekers broer wordt opgemerkt dat zijn eerste asielaanvraag werd geweigerd omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn bekering en omdat hij geen zicht verschaftte op zijn verblijfplaatsen voor zijn komst naar België. De tweede asielaanvraag van zijn broer werd niet in overweging genomen. Het beroep tegen deze beslissing tot weigering tot in overwegingname is nog hangende. In dit verband wordt opgemerkt dat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoekers verklaringen en de verklaringen van zijn broer over de aanslag op zijn broer, niet gelijklopend zijn: verzoekers broer situeerde deze aanslag in oktober 2010, verzoeker situeerde deze aanslag in januari 2009. Er kan inzake zo'n ingrijpende gebeurtenis toch verwacht worden dat dezelfde datum wordt opgegeven. Dit is niet het geval, verzoeker gaat niet in op dit motief en geeft hiervoor geen verklaring. Verzoeker gaat evenmin in op het motief dat zijn ouders zonder problemen nog steeds in de regio wonen terwijl ze toch bekeerd zouden zijn tot het christendom. Dit kan helemaal niet worden geloofd.

Er moet worden opgemerkt dat verzoeker de problemen als gevolg van zijn bekering niet aannemelijk maakt: hij geeft geen verklaring voor het feit dat zijn echtgenote als moslimvrouw, met instemming van haar moeder, zonder probleem met hem wilde trouwen, dat verzoekers ouders, hoewel ook bekeerd,

geen problemen hebben in Afghanistan en dat hij en zijn broer tegenstrijdige verklaringen afleggen over de aanslag op zijn broer. Verzoeker geeft blijk van weinig affiniteit met de mogelijk zware problemen die een afvallige riskeert in Afghanistan.

Waar verzoeker aanvoert dat moest ingegaan worden op de bewijzen die zijn broer voorlegde, met name foto's die op sociale media geplaatst werden en vervolgens in een nieuwsuitzending op de Afghaanse televisie terecht kwamen, wordt opgemerkt dat hierop wel degelijk wordt ingegaan in de bestreden beslissing: er wordt opgemerkt dat er inderdaad beelden werden vertoond op de Afghaanse televisie, maar op een ander tijdstip dan verzoeker heeft vermeld, zodat ook dit ongeloofwaardig overkomt. Verzoeker laat ook dit motief ongemoeid.

Er moet worden opgemerkt dat verzoeker in verband met de problemen als gevolg van zijn bekering, louter herhaalt en bevestigt dat hij zich bekeerd heeft, maar in het geheel voorbij gaat aan de motieven in de bestreden beslissing die wijzen op de ongeloofwaardigheid van de problemen die hij als gevolg van zijn bekering zou hebben ondervonden. Verzoeker brengt aldus geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op deze problemen. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het formuleren van loutere beweringen maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven deze motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.3.4.2. Verzoeker gaat ten slotte in op de motieven inzake zijn bekering zelf en zijn kennis van het christendom.

Waar verzoeker aanvoert dat hij niet omwille van Daesh begon na te denken over zijn geloof maar dat hij zich enkel vragen stelde bij het gegeven dat mensen over de wereld werden uitgemoord en afgeslacht, zoals Daesh nu doet en hij dus enkel een voorbeeld wilde geven en niet gezegd heeft dat Daesh een reden was voor zijn bekering, kan hij worden gevolgd maar dit doet in het geheel geen afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van zijn bekering en aan de motieven van de bestreden beslissing, met name het doorslaggevend motief dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt recent in Jaghori, Ghazni, te hebben verbleven, en daarnaast ook dat hij de problemen na zijn bekering niet aannemelijk maakt en dat vragen rijzen over zijn bekering zelf.

Waar verzoeker ingaat op de elementen van het christendom die hij wel kent, wordt opgemerkt dat uit het gehoorverslag van het CGVS inderdaad blijkt dat verzoeker op de hoogte is van bepaalde zaken inzake het christendom (gehoor CGVS 14 oktober 2015, p. 17, 18, 19 en gehoor CGVS 30 november 2015, p. 7) maar andere zaken dan weer niet weet (gehoor CGVS 14 oktober 2015, p. 17, 18, 19 en gehoor CGVS 30 november 2015, p. 7). In dit verband wordt opgemerkt dat basiskennis over een bepaalde godsdienst vrij gemakkelijk te vergaren is.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts vaststellen dat verzoeker niet in staat blijkt te zijn correct te antwoorden op relatief eenvoudige geloofsvragen: verzoeker kent de twee grote delen van de bijbel niet (gehoorverslag CGVS, 14 oktober 2015, p. 17 en 18), hij kan niet zeggen wat het belangrijkste gebed is (gehoorverslag CGVS, 14 oktober 2015, p. 18), hij kan niet zeggen wie Jezus verraden heeft, wie zijn volgelingen zijn en met hoeveel ze waren (gehoorverslag CGVS, 14 oktober 2015, p. 19), inzake de belangrijke feesten kan hij niet zeggen hoe de dag heet waarop Jezus aan het kruis werd gehangen (gehoorverslag CGVS, 14 oktober 2015, p. 18), tijdens het volgende gehoor kan hij dan wel Pasen vernoemen (gehoorverslag CGVS 30 november 2015, p. 7), hij kan niet zeggen hoe de periode voor Kerstmis heet (gehoorverslag CGVS 30 november 2015, p. 7). De Raad acht het dan ook ongeloofwaardig dat verzoeker zich in Afghanistan zou hebben bekeerd tot het christendom – wat een ingrijpende beslissing is en een weloverwogen keuze dient te zijn daar hieraan de nodige risico's zijn verbonden – terwijl hij geen kennis blijkt te hebben van een aantal essentiële elementen van dit geloof en uit de Bijbel. De Raad benadrukt dat van verzoeker geenszins een encyclopedische kennis van het christendom wordt verwacht, maar als nieuwe en overtuigde bekeerling kan wél redelijkerwijs worden verwacht dat hij zou kunnen antwoorden op elementaire vragen over de Bijbel, waarvan hij beweert deze te hebben gelezen, en over het christendom in het algemeen, hij zou immers zes maanden les hebben gevolgd en 30 sessies hebben gekregen (gehoorverslag 14 oktober 2015, p. 19). In het bijzonder kan worden verwacht dat hij van in het begin Pasen zou kunnen vermelden, dat hij de periode

voorafgaand aan Kerstmis zou kunnen benoemen, dat hij het verschil kan aangeven tussen het Oude en het Nieuwe Testament, wat *in casu* niet het geval is. Van een asielzoeker die beweert nood te hebben aan internationale bescherming omwille van zijn bekering tot het christendom kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij deze bekering ook aannemelijk kan maken, waar verzoeker echter in gebreke blijft. Gelet op hoger aangehaalde lacunes in verzoekers kennis kan in zijn hoofde bezwaarlijk een doorgedreven religieuze overtuiging worden aangenomen. Dat verzoeker op bepaalde kennisvragen wél het correcte antwoord kon geven doet niets af aan het voorgaande en vermag niet de beoordeling van zijn asielaanvraag in positieve zin om te buigen aangezien deze kennis door studie kan zijn verworven.

In dit verband wordt nog herhaald dat het eerste motief van de bestreden beslissing, met name dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit het district Jaghori in de provincie Ghazni, zodat er ook geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat daar onlosmakelijk mee verbonden is, overeind blijft en dat uit hetgeen hierboven onder punt 3.3.4.1. werd gesteld, ook blijkt dat verzoeker zijn problemen in deze regio na zijn bekering niet aannemelijk maakt.

3.3.5. De stukken die verzoeker voorlegt, betreffen foto's vanop Afghaanse facebookaccounts van Afghanen die gedoopt worden, informatie die erop wijst dat op afvalligheid van de islam in Afghanistan bestraft kan worden met de doodstraf, informatie die aanvallen op christenen in Afghanistan vermeldt, een persartikel uit 2006 over tot het christendom bekeerde Afghanen die naar Italië gevlucht zijn, en informatie van Wikipedia over het lynchen van een Afghaanse vrouw in 2015 omdat ze de Koran verbrand zou hebben en de steun hierover uitgesproken door sommige mollahs en imams.

Deze stukken betreffen niet verzoeker persoonlijk (hij is niet te zien op de foto's, het zou om zijn broer gaan) en zijn niet van aard wijzigingen aan te brengen aan de hierboven gedane vaststellingen.

3.3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3.7. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. In dit verband kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

3.3.8. Het CGVS vermeldt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet: *"Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging."*

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vervolgt: *"Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan."*

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. U werd tijdens de gehoren door het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw plaatsen van eerder verblijf (CGVS p. 14/10/2015 p. 3; 30/11/2015 p. 2). Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer."

Verzoeker herhaalt dat hij uit de provincie Ghazni afkomstig is, dat hij als bekeerling wegens geloofsafval het risico loopt op de doodstraf in Afghanistan, dat hij daardoor ook problemen met de taliban riskeert en dat het niet opgaat niet aan te nemen dat verzoeker niet recent uit zijn regio is gevlucht.

De argumenten die verzoeker aanhaalt om te weerleggen dat hij niet recent afkomstig is uit Afghanistan, werden reeds besproken onder punt 3.3.3. van dit arrest en kunnen niet worden aangenomen: verzoeker negeert dat tweeëneenhalve bladzijden van de bestreden beslissing gewijd zijn aan de beperkte kennis van verzoeker en zijn echtgenote betreffende de recente toestand in hun regio van herkomst. Er worden tal van motieven in dit verband opgesomd, die steunen op de stukken van het administratief dossier, met name de twee gehoorverslagen van verzoeker en dat van zijn echtgenote. Door louter te verwijzen naar één pagina uit het gehoorverslag waar verzoeker verklaringen aflegt over zijn provincie van afkomst, Jaghori, maakt verzoeker niet aannemelijk dat alle motieven in dit verband zouden moeten vervallen. Bovendien wordt erop gewezen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk vaststelt dat *"weliswaar aangenomen (kan) worden dat u een band hebt met Afghanistan en er mogelijk een tijd hebt verbleven"*, zodat het aannemelijk is dat verzoeker wel op de hoogte is van bepaalde zaken. Er wordt vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen en uit deze van zijn echtgenote, zoals die blijken uit het administratief dossier en zoals op uitgebreide wijze geciteerd en besproken in de bestreden beslissing, blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit het district Jaghori in de provincie Ghazni.

Bijgevolg volgt de Raad de vaststelling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat een asielzoeker teneinde subsidiaire bescherming te verkrijgen op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Gazni, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een direct of indirect refoulement.

3.3.9. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

3.3.10. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het rechtsplegingsdossier terug over te maken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET